

...αυτά που μάτι δεν τα είδε, ούτε αυτί τα άκουσε, κι ούτε που τα' βαλε ο λογισμός του ανθρώπου...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Παράδεισος είναι η αγάπη του Θεού. Μέσα σ' αυτήν υπάρχει η τρυφή όλων των μακαρισμών. Σ' αυτόν τον παράδεισο ο μακάριος Παύλος τράφηκε με υπερφυσική τροφή. Και αφού γεύθηκε εκεί το ξύλο της ζωής, έκραξε λέγοντας: «αυτά που μάτι δεν τα είδε, ούτε αυτί τα άκουσε, κι ούτε που τα' βαλε ο λογισμός του ανθρώπου, όσα ετοίμασε ο Θεός για κείνους που τον αγαπούν» (1 Κορ. 2, 9).

Από αυτό το ξύλο της ζωής εμποδίστηκαν ο Αδάμ με τη συμβουλή του διαβόλου.

Το ξύλο της ζωής είναι η αγάπη του Θεού, από την οποία εξέπεσε ο Αδάμ και δεν μπόρεσε πια να χαρεί, παρά δούλευε και έχυne τον ιδρώτα του στη γη των αγκαθιών. Όσοι στερήθηκαν την αγάπη του Θεού, δηλ. τον παράδεισο, τρώνε με την εργασία τους, μέσα στ' αγκάθια, το ψωμί του ιδρώτα, και αν ακόμη βαδίζουν στον ίδιο δρόμο των αρετών. Είναι το ψωμί που επέτρεψε ο Θεός στον πρωτόπλαστο να φάει μετά την έκπτωσή του. Μέχρι να βρούμε λοιπόν την αγάπη, η εργασία μας είναι στη γη των αγκαθιών και μέσα σ' αυτά σπέρνουμε και θερίζουμε, κι ας είναι ο σπόρος μας σπόρος δικαιοσύνης. Συνέχεια, λοιπόν, μας κεντάνε τα αγκάθια και, όσο και να δικαιωθούμε, ζούμε μέσα σ' αυτά με τον ιδρώτα του προσώπου μας. [\(περισσότερα...\)](#)